

LINGKLUBBEN

Medlemsbrev

Blev kära bakom järnridån – sedan han räddat hennes liv

De träffades under VM i diktaturens Tjeckoslovakien.

På andra dejen räddade han livet på henne framför en framstormande spårvagn.

”Pragvåren” öppnade dörren till väst – och i höst firar idrottsprofilerna och OS-domarna Lars-Gunnar och Eva Wirdheim i Halmstad 56 år som gifta.

– Räddaren i nöden som blev min man. Men det visste vi inte då, säger Eva Wirdheim och skrattar.

Text: Carl Fredrik Johansson (publicerad med tillstånd från Hallandsposten)

Det är sommar i Tjeckoslovakiens huvudstad Prag 1962. I nyinvigda Sportovni Hala avgörs VM i artistisk gymnastik.

Eva Pribikova är 17 år och gymnasiestuderande gymnast. Hon arbetar som funktionär under VM. Hennes uppgift är att visa siffror för en västtysk domare.

På läktaren sitter en 20-årig gymnast från Halmstad. Det är Lasse Wirdheim, som har åkt på en gruppresa till VM efter att ha nappat på en annons i gymnastiktidningen.

Deras vägar korsas redan på invigningen. När Lasse och kompisen Tommy Svensson är på väg ut från hallen träffar de ett gäng tjejer. Lasse stegar fram och tar kontakt. Det visar sig vara Eva och hennes väninnor.

– Tjejerna såg ut att vara i 17–18-årsåldern och man ville ju stöta lite på dem. Jag frågade om de kunde tala engelska, men det kunde de inte. Men Eva kunde lite tyska och jag hade läst tyska i real-skolan, så vi kom i gång och jag frågade om vi kunde ses igen? Ja, jo, vi bestämde nästa dag redan, vid en fontän som var precis vid utgången, berättar han.

På något sätt lyckas de emellertid missförstå varandra. Någon träff vid fontänen blir det inte.

Men ytterligare någon dag senare får Eva syn på Lasse i hallen.

– Då satte vi oss på läktaren och bytte adresser. Telefon existerade inte på den tiden och jag visste inte ens vad Halmstad var, så han tog fram en liten fickalmanacka och visade mig på kartan, berättar hon.

Senare träffas de igen och Lasse frågar om han får följa Eva hem på kvällen. Det är då deras historia kunde ha tagit en ände med förskräckelse.

Lasse Wirdheim minns:

– Vi gick från hallen och ned mot floden Moldau. Det var en bred gata med spårvagnsspår i mitten. Eva hade halvhöga klackar och råkade trampa ned och fastna med skon. Hon försökte komma loss – och så kommer det en spårvagn i full fart. Jag fick tag i henne och ryckte loss henne, men skon blev kvar, slejfen rök av.

– Efteråt, när spårvagnen hade kört förbi, var skon kvar där, en vit sko som var alldeles oljig. Då tog jag upp den, putsade den ren och gav den till henne

och så fick hon en puss på kinden dessutom. Sedan, när vi väl kom hem utanför porten, fick hon en puss på munnen med. Sedan gick jag hem.

Eva Wirdheim ler mot sin make och skrattar:

– Räddaren i nöden som blev min man. Men det visste vi inte då.

Det dröjde nästan fyra år innan Eva och Lasse sågs igen. När hon ville åka till Gymnaestradan i Wien 1965 – dit även Lasse skulle – nekades hon utrese-tillstånd av inrikesministeriet:

– ”Kamrat”, sa de, ”varför stannade er faster kvar i Argentina?”. Min fasters man var diplomat och de åkte dit 1947–48 för att han skulle arbeta på tjeckiska ambassaden eller konsulatet. Men när kommunisterna kom till makten i Pragkuppen (1948, HP:s anm) stannade de kvar där. Jag sade att ”jag var fyra år när det hände, jag vet ingenting”. Efter det besöket grät jag hela vägen hem och jag hade ingen möjlighet att meddela Lasse att jag inte kommer.

Tjeckoslovakien hade sluppit ur nazistockupationen under andra världskriget bara för att i stället hamna under det Sovjetstödda kommunistpartiets förtryck. Hot, avlyssning, angiveri, censur och reseförbud hörde till vardagen. Väst, och framför allt USA, sågs som fienden.

Eva Wirdheim berättar om en enkel och strävsam uppväxt, men hon betecknar den ändå som lycklig i en familj med stort idrottsintresse. Men som ”borgarklass” hade familjen regimens ögon på sig – pappa Josef hade varit egen företagare innan kommunisterna förstatligade näringslivet och han fräntogs sin firma.

Myndigheternas spioner kunde vara vem som helst.

– Vi blev övervakade stenhårt. Det kan ha varit någon portvakt eller någon som inte ville att jag skulle åka till Wien, misstänker hon.

Att minnena från uppväxten ändå är så pass ljusa tror hon delvis beror på självbevarelsedrift. Men också för att det var det enda liv hon och hennes vänner kände till.

– Folk hade ingen aning om hur livet i väst var. Jag hade lite mer inblick med tanke på att min far-

mor brevväxlade med sin dotter i Argentina och att min mormors syster bodde i Wien.

Järnridån skiljde inte bara öst från väst utan också Eva från Lasse. Under fyra år fick de nöja sig med att skriva brev och skicka julkort till varandra. Vid ett tillfälle skickade han ett par amerikanska jeans till henne.

Först påsken 1966 kunde de träffas igen när Lasse och en gymnastikkompis åkte på en träningsresa till Prag. Eva, som nu läste till idrottslärare på universitetet, såg till att de kunde bo hemma hos hennes familj.

– Vi kom ned och då blev den här ungdomsförälskelsen som hade legat och pyrt... då small det till. Då blev vi verkligen förälskade, minns Lasse.

– Vi tränade i samma gympasal på universitetet och jag fixade tränare åt dem, berättar Eva.

Sommaren 1966 beviljades hon utresetillstånd och kunde åka till Sverige, Stockholm – där Lasse bodde då – och Halmstad för första gången. Tillbaka hemma i Prag började hon läsa svenska privat. Fler besök hos varandra följde under 1967 och 1968, då Lasses föräldrar och syskon var på plats i Prag när Eva tog sin universitetsexamen.

Parallellt hade samhällsklimatet i Tjeckoslovakien förändrats. ”Pragvåren” 1968 innebar en tillfällig andningspaus från totalitarismen. Nye partiordföranden Alexander Dubček lanserade ”socialism med mänskligt ansikte”, utan censur och med resefrihet och marknadsekonomiska inslag.

För Eva, som nu hade bestämt sig för att flytta till Lasse i Stockholm, kom samhällsomdaningen som en skänk från ovan.

– Jag promoverades den 4 juli och den 7 juli åkte jag med Lasse till Sverige, med en resväska med en liten garderob – som mest bestod av de kläder jag fick när jag var i Montreal på världsutställningen 1967 (som uppvisningsgymnast) – och mina betyg.

Men knappt hade det unga paret installerat sig i Stockholm, där Eva snabbt fick jobb som idrottslärare och Lasse arbetade i stålbranschen, förrän Tjeckoslovakien kastades tillbaka till det kommunistiska förtrycket.

Lasse och Eva Wirdheim fotograferade i samband med Evas examen efter fem års studier till lärare i "fysisk fostran och idrott" vid Karlsuniversitetet i Prag den 4 juli 1968. Samma dag förlovade de sig. Foto: Privat.

Sovjetledaren Leonid Brezjnev tyckte att reformerna hade gått för långt och i slutet av augusti invaderades Tjeckoslovakien av trupper från fyra andra öststater, som skulle återställa ordningen.

I Stockholm väntade Eva Pribikova förtvivlat på livstecken från sin familj i Prag. Det dröjde tio dagar innan det kom ett telegram som berättade att "vi är okej, allt är bra".

– Efter det så bestämde vi datum för bröllopet, berättar hon.

Den 21 september 1968 gifte Eva och Lars-Gunnar Wirdheim sig i St Nikolai kyrka i Halmstad. Året efter gick flyttlasset till Halmstad.

Deras liv därefter har till stor del präglats av gymnastik. Båda har varit engagerade ledare och tränare, men också domare under två sommar-OS: Eva i rytmisk gymnastik, som hon var med och introducerade i Sverige under tidigt 1970-tal, och Lasse i artistisk gymnastik. I Los Angeles 1984 tjänstgjorde de till och med samtidigt.

Eva har även gjort forskarkarriär och var fram till 2009 lärare och studierektor på Högskolan i Halmstad. Lasse var under många år driftig ordförande och klubbdirektör i Halmstad Frigymnaster. Familjen har växt med två barn och fyra barnbarn.

Eva och Lasse Wirdheim har båda dömt gymnastik på högsta internationella nivå. De har tjänstgjort vid två OS vardera – men bara en gång samtidigt: i Los Angeles 1984, där bilden är tagen. Annars har de försökt varva uppdragen så en av dem alltid var hemma med barnen. Foto: Privat.

Men de årliga resorna hem till Evas släkt i Prag kantades länge av ångest varje gång de skulle passera den tjeckoslovakiska gränsen. Vad kunde myndigheterna få för sig?

– Så länge Eva hade tjeckiskt pass var man livrädd nästan, och även när det svenska passet kom eftersom det stod Prag som födelseort i det. Vi visste inte vad vi skulle vara rädda för, men vi visste att det kan hända någonting. Men efter 1989, när Berlinmuren föll och kort tid därefter när även kommunistregimen i Tjeckoslovakien föll, så hade man inte samma rädsla, säger Lasse Wirdheim.

– Jag mädde illa så fort vi kom till tysk-tjeckiska gränsen. Det var blandade känslor att vara hemma i Prag den veckan, för jag hade hela tiden rädsla tills vi åkte tillbaka. Jag kunde andas ut först när färjan kom till Trelleborg, säger Eva Wirdheim.

I dag, som pensionärer, besöker de Prag flera gånger om året och har till och med en lägenhet i huset där Eva växte upp.

Ni har varit gifta i snart 56 år – vad är hemligheten?

– Det är samma intressen, kan man väl säga. Vi är själsligen lika, "samma andas barn". Vi stöttar och

har alltid stöttat varandra i våra respektive karriärer och åtaganden. Vi fullföljer det vi har föresatt oss, även om oddsen inte alltid är och har varit de bästa. Sedan har vi alltid tyckt om att röra på oss, svarar Lasse.

Eva säger:

– Jag är väldigt tacksam att jag är gift med den mannen jag är, att han inte ville ha en kvinna vid spisen. Även om jag har handlat, lagat mat och fixat, så är jag väldigt tacksam att jag har fått luft under vingarna och kunde röra på mig så som jag har gjort ute i världen. Han visste att jag skulle komma hem (skratt).

År 2016 gav Lasse Wirdheim ut historien om Halmstad Frigymnaster i två volymer på totalt över 600 sidor.

Makarna Wirdheim har återvänt regelbundet till Prag under alla år. Numera, som pensionärer åker de ned flera gånger om året och har t o m en lägenhet i huset där Eva växte upp. Foto: Privat.

Eva Wirdheim (knästående längst ned t v) startade den första flickgruppen i Halmstad Frigymnaster 1980. Bilden är tagen några år senare. Foto: Privat.

Lite om...

... Lars-Gunnar Wirdheim

- Född 1941 (82 år).
- Gymnast, tränare, domare, ordförande, föreningskonsulent och klubbdirektör i Halmstad Frigymnaster fram till 2008. SM-general 2010 och 2011. Var under många år även engagerad i Svenska gymnastikförbundet, där han var ordförande för manliga tekniska kommittén 1992–95 och satt i förbundsstyrelsen 1995–2000.
- Internationell domare vid två olympiska spel (1984 och 1992).
- Ordförande i Halmstads idrottsallians 1993–2000.
- Gav 2016 ut historien om Halmstad Frigymnaster i två volymer på totalt över 600 sidor.
- Är mest stolt över skapandet av Gymnastikens hus i Söndrumshallen 1985, som gav Frigymnasterna bättre träningsvillkor.

... Eva Wirdheim

- Född 1944 (79 år).

- Började med gymnastik som sexåring hemma i Prag. Har senare varit tränare och domare i både Tjeckoslovakien och Sverige. I Halmstad var hon verksam inom SK Laxen och Halmstad Frigymnaster. Var också biträdande tränare för svenska landslaget i rytmisk gymnastik 1972–83.
- Internationell domare vid två olympiska spel (1984 och 1988) och sju VM. Faktum är att makarna Wirdheim är unika som det enda gifta paret som var för sig har erhållit utmärkelsen ”Internationell hedersdomare” av internationella gymnastikförbundet.
- Utbildad idrottslärare och har bland annat arbetat på Brunnsåkersskolan, Sannarpsgymnasiet och Kattegattgymnasiet i Halmstad. Gick 1988 vidare till Högskolan, där hon var lärare, lektor och senare studierektor.
- Är mest stolt över att ha startat den första flickgruppen i Halmstad Frigymnaster 1980. Dessförinnan hade föreningen enbart haft manliga gymnaster.

Artikeln i Hallandsposten finns att läsa tillsammans med alla bilder här:

<https://www.hallandsposten.se/sport/blev-kara-bakom-jamridan-sedan-han-raddat-hennes-liv.a7d725a9-155d-490c-9ca8-e47b399170a6>

Ordförande har ordet

Efter en förhållandevis lång vinter, är det nu skönt att få uppleva de första riktigt varma vårdagarna. Och sittandes mot en solvarm vägg är det lätt att blicka framåt mot nya härliga upplevelser, såsom Lingklubbens årliga kamratträff. Denna gång bjuder vi in till ett starkt gymnastikfäste – Örebro. Vår lilla arbetsgrupp med Christer Goldring, Kari Ånberg och Åsa Andersson har sytt ihop ett intressant och trevligt program. Hoppas vi kan träffa många av er där. Anmäl dig redan nu och säkra din plats (se inbjudan sid 7).

Förutom att främja sammanhållningen och kamratskapet mellan våra medlemmar, är Lingklubbens syfte och mål att dela ut stipendier till personer som bidrar till utvecklingen av svensk gymnastik,

nationellt såväl som internationellt. Vi uppmanar dig nu att aktivt föreslå ledare/tränare som du anser uppfyller detta syfte. Tillsammans hjälper vi till att utveckla gymnastiken.

Men nu är det dags för mig att resa mig upp från den sköna solvarma väggen och röra på mina (allt stelare) leder. Att det är viktigt att aktivt och anpassat träna den egna kroppen, både med styrka, kondition och smidighet, vet vi alla om. Det gäller bara att även göra det regelbundet.

Ta väl hand om dig och varmt välkommen till Örebro i höst.

Calle Myrsell

Foto: Jane Meckbach.

Medlemsavgift 2024

Vi har fått in fem inbetalningar utan namn à 100 kr för medlemsavgiften 2023 via bankgiroblanketten som återfanns i Lingklubbens Medlemsbrev nr 2-2023.

Inbetalningarna är gjorda under 2023; den 28/12 (tre personer detta datum) och 29/12 (två personer varav en är på 150 kr) – är det **du**?

Hör av dig till stiftelsens kassör antingen via mail till jane.meckbach@gmail.com eller ring 070-317 58 85.

Du som ännu inte har betalt medlemsavgiften på blygsamma 100 kr – än är det inte för sent. Eller vill du donera en slant? Betala in på **föreningens bankgiro: 5584-1233**. Glöm inte att skriva ditt namn!

Du som fyller 90 år under 2024 behöver inte betala årsavgiften, enligt styrelsebeslut – du blir hedersmedlem.

Stiftelsens ekonomiska status

Lingklubbens tillgångar uppgick i mitten av april 2024 till 90 381 kronor varav 4 300 kronor i donationer.

Vi vill tacka alla som betalt en extra slant till Stiftelsen!

Medlemmar

I mitten av april är vi 235 medlemmar i Lingklubben (se nya medlemmar sidan 8).

Kamrater som har lämnat oss sedan förra Medlemsbrevet nr 2-2023

Gerd Axelsson, Hedemora
Rolf Björk, Saltsjö Boo
Nils-Olof Melander, Karlskrona
Mona Persson, Skanör
Bertil Samuelsson, Växjö
Nils Sjöberg, Vejbystrand
Gun Svensson, Jönköping

Byte av kontaktuppgifter

Meddela gärna oss i Lingklubben via mail till lingklubben@gymnastik.se om du bytt mailadress eller andra kontaktuppgifter.

Lingmedaljen – Gymnastikförbundets högsta utmärkelse

Lingmedaljen kan tilldelas personer som utfört ett framgångsrikt ledarskap inom svensk gymnastik på förenings-, regions- eller nationell nivå. De uppdrag som är meritgrundande framgår av ansökningsblanketten samt av poängtabellen.

För anställd personal vid Gymnastikförbundet gäller att enbart anställning ett flertal år inte är meriterande för att kunna erhålla Lingmedaljen.

Förbundsstyrelsen, styrelsen för regionförbund, styrelse i förening eller Lingklubben har rätt att lämna förslag.

Medaljörerna utses av Förbundsstyrelsen eller av Lingklubben. Förhandlingarna är konfidentiella och protokollförs inte. Besluten ska vara enhälliga. Förteckning över medaljörer förs av Gymnastikförbundet.

Gå in på <https://www.gymnastik.se/Omoss/stipendierochutmärkelser/Lingmedaljen/> för att hämta ansökningsblankett och poängtabell för medaljen. Ansökningsblanketten ska skickas till Gymnastikförbundet info@gymnastik.se.

Nya Lingmedaljörer

Sedan förra Medlemsbrevet nr 2-2023 har följande tilldelats

Svenska Gymnastikförbundets högsta utmärkelse Lingmedaljen:

Monica Andersson, Fagersta GF

Marie Hedman-Alainentalo, Gymnastikförbundet Norr

Lena Karolidou, Klippans Gymnastikkrets

Jan Larsson, Fagersta GF

Inga-Lill Törnqvist, Botkyrka Gymnastik och Idrottsförening

Helene Åkesson, Rödebygymnasterna

Inger Forsberg, GF Näset

Christina Johannesson, Rödebygymnasterna

Birgitta Kjellman, GF Gymmix Tjörn

Ann Storm Alkio, Fagersta GF

Anneli Vikström, Fagersta GF

Vivi Östbring, Rödebygymnasterna

Lingmedaljen är grunden för Stiftelsen Lingklubbens tillkomst

Svenska Gymnastikförbundets högsta utmärkelse, Lingmedaljen, instiftades till Gymnastikförbundets 15-årsjubileum 1919 och utdelades första gången på förbundets årsmöte den 27 november det året. Samma år var det 80 år sedan Pehr Henrik Ling gick ur tiden, så det finns skäl att misstänka att medaljen även hade till avsikt att påminna om Lings inflytande på svensk gymnastik (se sidan 6).

Av de flera hundra som tilldelats medaljen sedan 1919 samlades ett 70-tal Lingmedaljörer den 23–24 november 1996 på Globen i Stockholm och beslöt att bilda Stiftelsen Lingklubben.

Stiftelsens ändamål är

- dels att främja sammanhållningen och kamratskapet mellan dem, som utsetts till innehavare av Svenska Gymnastikförbundets högsta utmärkelse "Lingmedaljen",
- dels att med hjälp av insamlade medel om möjligt avsätta en årlig summa till stipendium/er för att utdela till personer inom Svenska Gymnastikförbundets verksamhet, som bidragit till utveckling och/eller gjort värdefulla insatser i dess verksamhet, nationellt och/eller internationellt.

Vill du ha mer information från Gymnastikförbundet?

Gå gärna in lite då och då på Gymnastikförbundets hemsida: www.gymnastik.se. Där finns aktuell information om vad som händer i Gymnastiksverige. Vill du prenumerera på Gymnastikförbundets nyhetsbrev *Aktuellt*? Mejla till lingklubben@gymnastik.se så lägger vi in din mejladress i nyhetsbrevets distributionslista. Eller så går du in på Gymnastikförbundets hemsida, skrollar längst ner på första sidan till rubriken **Missa inget aktuellt** och skriver in din mejladress där.

Lingstipendiet 2024

Ansökan om Lingklubbens stipendium 2024

Föreningar och regioner har möjlighet att föreslå kandidater som bidrar till utveckling och gör värdefulla insatser för svensk gymnastik, nationellt eller internationellt.

Tipsa gärna din förening om att lämna in en ansökan för någon ledare i din förening som du tycker gjort sig förtjänt av stipendiet.

Syftet med stipendiet är att premiera, uppmuntra och stimulera aktiva ledare till fortsatt utveckling och förbättring av pågående verksamhet inom alla former av svensk gymnastik.

Stipendiet kommer inte att understiga 10 000 kronor för att förhoppningsvis göra stipendiet attraktivt att söka.

Vi uppmanar alla våra medlemmar att föreslå en stipendiat enligt beslut vid vårt senaste årsmöte i syfte att öka antalet nomineringar.

Ansökningsblanketten för Lingstipendiet 2024

Stipendiet är personligt. Ansökningsblankett kan du beställa genom Svenska Gymnastikförbundets kansli, Camilla Wahlberg, 08-699 64 89. Eller genom att gå in på Gymnastikförbundets hemsida www.gymnastik.se, klicka på Om Oss, sedan på rubriken Lingklubben, där finns ansökningsblanketten.

Ansökan om Lingklubbens stipendium 2024

Ska vara styrelsen tillhanda **senast den 1 juni**.

Skicka ansökan till:

Siw Johansson, Korphoppsgatan 5, 120 64 Stockholm

Har du några frågor?

Skriv eller ring till Siw Johansson:

siw.johansson@gmail.com, mobil 070-531 62 85.

Välkomna till Lingklubbens årliga kamratträff i Örebro den 21–22 september!

Vi startar vår helg med lunch på lördagen och avslutar på samma sätt på söndagen. Däremellan blir det ett fullspäckt program.

- Vi träffas 12.00 på Scandic Grand Örebro.
- Gemensam färd till Wadköping för lunch och guidad visning.
- Middag.
- Besök på träning i Oscariahallen med GF Örebro.
- GF Örebro berättar om sin utvecklingsresa alltsedan föreningen bildades 2019.
- Gemensam färd till Idrottens Hus för Årsmöte.
- Föreläsning om Idrotten i Örebro under 150 år med fokus på gymnastik.
- Helgen avslutas med lunch kl 13.00 på Idrottens Hus.

Anmälan

Anmäl Dig senast den 23 juni via mail till:

lingklubben@gymnastik.se

Anmälningsavgiften 100 kr (återbetalas inte) sätts in samtidigt på Lingklubbens bankgiro Bg 5584-1233. Ange namn och kontaktuppgifter. I samband med anmälan vill vi att du anger om du behöver specialkost samt om du har tillgång till bil under besöket. Vi vill även få besked om du har svårt att gå i trappor (inför besöket i Wadköping).

Kostnad

Du betalar totalt 600 kronor till Lingklubben för kamratträffen. **Boende och resa ordnar du själv!** Resterande 500 kr sätts in vid slutlig anmälan senast den 25 augusti

2024 på Lingklubbens Bg 5584-1233. Skriv Ditt namn och "Kamratträff 2024" på inbetalningen. Träffen är delvis finansierad av Lingklubben. Bekräftelse med tidschema skickas ut efter slutlig anmälan.

Vi rekommenderar boende på Scandic Grand som Du bokar själv: 019-767 43 00, orebrogrand@scandichotels.com, Fabriksgatan 21-23.

Pris: Enkelrum 1.251 kr, Dubbelrum 1.431 kr.

Bokning sker med Gymnastikförbundets kod (förtryckt, D359102282) direkt på hotellets hemsida via denna länk: [Välj rum | Scandic Hotels](#)

Notera att dessa priser kan ändras då priserna är dynamiska och denna kod är en %-rabatt (sportpris).

Hotellet ligger centralt vid Örebro södra station (tåg) och centralstationen (buss). Uppvisningen och träningen med GF Örebro sker i Oscariahallen som ligger i närområdet!

Vi hälsar Er varmt välkomna till Örebro!

*Kari Ånberg
Åsa Andersson
Christer Goldring*

*Svampen, ett av Örebros landmärken.
Foto: DimiTalen, CCO*

Nya medlemmar – hjärtligt välkomna till Lingklubben!

Monica Andersson, Fagersta

Ledare inom GYMMIX, Fagersta gymnastikförening, till två egna pass och ersättare till två andra pass vid behov. Har varit aktiv ledare till egna pass sedan 2007. Före dess var jag hjälpledare. Har ingått i styrelsen långt innan jag blev ledare.

I styrelsen började jag som ledamot och blev med tiden även vice ordförande. Har haft rollen som sektionsledare för motionsledare inom GYMMIX i många år men lämnade den rollen mars 2023. Från mars 2024 så är jag invald till föreningen som ordförande. Ett hedersuppdrag.

Mitt största mål är alltid att få andra människor att trivas och må bra. För mig är ett kvitto på när jag får feedback av deltagare hur bra de har börjat må och vilken skillnad på rörlighet man har fått.

Ida Leander-Pehrson, Malmö

Det är nu jag inser hur många år gymnastiken faktiskt varit en del av mitt liv!

Efter en start som gymnast och senare ledare för barn- och ungdomsgrupper under många år i Helsingborg, halkade jag 2011 in på banan som domare. I samma veva hamnade jag även föreningsmässigt i Sveriges sydligaste förening, Östra Torps GF där jag idag fortsatt är verksam som regiondomare. Utöver att döma tävlingar land och rike runt, är jag domarutbildare för de lägre trupptävlingsnivåerna, och engagerad i Trupptävlingskommittén Syd med fokus på Syds domarkår samt bedömnings- och tävlingsfrågor.

Lena Möller Karolidou, Klippan

Jag börjar med att säga att jag är väldigt stolt över min Lingmedalj. Jag började som gymnast i föreningen när jag var fyra år, det var år 1966. Vid 12–13 års ålder star-

tade jag min ledarbana och då som hjälpledare, vid den tiden fanns inte truppgymnastik utan det kom senare så vi tränade akrobatisk gymnastik. Jag har haft många grupper och träffat enormt många barn och föräldrar under alla mina år som ledare. Jag har tränat både föräldrar och deras barn som gymnaster.

I ca 20 år satt jag som ordförande i styrelsen vilket var väldigt utvecklande. Gymnastik har varit en livsstil och trodde aldrig jag skulle sluta men något hände under pandemin, jag kände att tiden till mig själv var viktigare än att alltid åka hemifrån. Jag bearbetade avslutet under ett par år och bestämde mig för att sluta som ledare i år 2024 efter 58 år i föreningen. Jag känner att jag har tagit rätt beslut att avsluta ledarskapet men jag saknar gymnasterna så jag är fortfarande domare i föreningen.

Inga-Lill Törnqvist, Huddinge

År 1971 flyttade jag till Alby i Botkyrka kommun. Min förening, Botkyrka G & IF (bildad 1925), startade hösten 1971 motionsgymnastik i den nya Grindtorpsskolans gymnastiksal. Då startade min karriär, först som motionär och från 1991 som ledare. Har under åren gått ett flertal olika kurser bland annat på Lillsved. Har varit ledare för olika grupper i motionsgymnastik, step up, sedan några år tillbaka leder jag seniorgymnastik. Att vara "gymnastik-ledare" är så roligt och ger så mycket. Sedan 1994 har jag varit aktiv i styrelsearbete för Botkyrka Gymnastik & IF både som ledamot och sekreterare.

Dessutom:

Inger Forsberg, Skanör

Pia Josephson, Stockholm

Connie Lindström, Smögen

Ann Storm Aikio, Fagersta

Du vet väl att du kan läsa Medlemsbladet på nätet – där det går att klicka på alla länkar:

<https://www.gymnastik.se/om-oss/lingklubben>

Lingklubbens styrelse

Carl Åke Myrsell, ordförande
calle.myrsell@outlook.com
mobil 070 531 62 88

Inger Ottosson, vice ordf, sekreterare
ingerotto1@gmail.com
mobil 073 941 06 84

Jane Meckbach, kassör
jane.meckbach@gmail.com
mobil 070 317 58 85

Margareta Frykman Järlefeldt, ledamot
magganfj@icloud.com
mobil 070 331 28 41

Siw Johansson, ledamot (stipendium)
siwm.johansson@gmail.com
mobil 070 531 62 85

Maria Norberg, suppleant
maria.v.norberg@outlook.com
mobil 070 445 09 76

Christer Goldring, suppleant
christer.goldring@gmail.com
mobil 070 925 09 01

Ylva Nordin, adjungerad (medlemsbrevet)
ylva.nordin@ksla.se
mobil 070 160 33 07

Logotypen på framsidan: Bilden på P H Ling kommer från Kulturparken i Småland.